

**Μαγαζί**

Λυτά έγγραφα (ΙΑΚ), αριθ. 494 (δίφυλλο)

1829, 13 Μαΐου

Διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιεῖται ὅτι ὁ κύριος Θεοχάρης Γιάννη Μιχά<sup>2</sup> λη  
 ἐσυμφώ<νη>σαν μὲ τὸν μαστρὸ-Ἀγγελῆ Κοκορογιάννη καὶ συντροφία του,<sup>3</sup> μα-  
 στόρους ἑπτά, ἦτοι σφυριὰ ἑπτά, μὲ τοὺς ὅποίους ἔκαμαν συμφωνίαν<sup>4</sup> νὰ κτίσουν  
 ἔνα μαγαζί κοντά εἰς τὰ ἄλλα μαγαζιά, εἰς τὴν Σπηλιὰ<sup>5</sup> τοῦ Μπαργιάμη. Τὸ  
 κάτω πλευρὸ καὶ τῆς τραμουντάνας τὸ πλευρὸ νὰ εἶναι<sup>6</sup> ἀράδες, ὡς εἶναι ἡ μά-  
 ντρα τοῦ Μαρούκα καὶ τὰ καντούνια μὲ τὸ πα<sup>7</sup> ωραγκώνι του νὰ εἶναι πελεκητὰ  
 παστρικά, εἰς τὸ κάτω πλευρὸ νὰ γίνουν<sup>8</sup> τέσσερες κολῶνες ἀπὸ τὸ μέσα μέρος,  
 νὰ ἔξεχουν ἔνα ρούπι ἀπὸ<sup>9</sup> τὸν τοῖχον καὶ νὰ μετρηθῇ τὸ κάτω πλευρὸ καὶ νὰ  
 πληρωθῇ πρὸς<sup>10</sup> ἐνενήντα πέντε παράδες ἢ πήχη, τὰ δὲ ἄλλα πρὸς δύο γρόσια<sup>11</sup>  
 ἢ κάθε πήχη, οἱ τοῖχοι νὰ γίνωνται εἴκοσι παρμάκια τὸ πλάτος. Καὶ<sup>12</sup>  
 ὑπόσχεται ὁ Θεοχάρης |[[τοῖς αἰτοῖς]]| νὰ βάλῃ Ιτὸ χορήγιον καὶ νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὴν  
 δουλειὰ καὶ τὴν ἄμμο<sup>13</sup> νὰ ἐβγάλῃ καὶ τές πέτρες νὰ τές φίξουν ἀπάνω εἰς τὴν  
 ράχην<sup>14</sup> τοῦ δρόμου καὶ νὰ τοὺς δώσῃ καὶ γεμεκλίκι τρεῖς μπότζες κρασὶ<sup>15</sup> καὶ  
 ἔναν υπουργὸ διὰ τὴν λάσπην. Υπόσχονται καὶ οἱ μαστόροι νὰ<sup>16</sup> φέρουν τὸ  
 χῶμα καὶ τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ πηγάδι, τὸ χῶμα νὰ τὸ ἐβγάλουν<sup>17</sup> ἀπὸ τὰ δύο μαγαζιά  
 καὶ ἀπὸ τὴν μπάντα τοῦ μαγαζιοῦ, καὶ ἀν δὲν<sup>18</sup> φθάσῃ, τότε νὰ ἐβγάζουν καὶ  
 ἀπὸ τὸ περιβόλι καὶ τὴν ἐρχομένην Δευτέ<sup>19</sup> ρα, Μαΐου εἴκοσι, ὑπόσχονται οἱ μα-  
 στόροι νὰ ἀρχίσουν δουλειὰ καὶ<sup>20</sup> νὰ σηκωθοῦν οἱ τοῖχοι εἰς τὸ ὑψος ὡς εἶναι καὶ  
 τὰ πλησίον μαγαζιά.<sup>21</sup> Οσον χρειάζεται ἄνοιγμα διὰ τὸ θεμέλιο διὰ φουρνέλες  
 εἶναι τοῦ νοικο<sup>22</sup> κύρη, νὰ λάβουν καὶ καπάρο, γρόσια τριακόσια, Νο γρόσια 300.<sup>23</sup>  
 Η δουλειὰ νὰ γίνεται σίγουρη καὶ διὰ ἀσφάλειαν ἀμφοτέρων τῶν<sup>24</sup> μερῶν  
 ἔγινεν τὸ παρὸν συμφωνητικὸν ἔμπροσθεν ἀξιο<sup>25</sup> πίστων μαρτύρων καὶ νὰ ἔχῃ τὸ  
 κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντί<sup>26</sup> [ ] Κριτηρίω.

<sup>27</sup>

Ἐν "Υδρᾳ, τῇ 13 Μαΐου 1829.

<sup>28</sup> θεοχάρις Ἰωάννου μιχάλι βεβαιόνω<sup>29</sup> μαστρὸ αγγελὶς βεβεονο<sup>30</sup> μαστροσπήρος ἀθηναίος τουλγκέρις μαρτυρῶ<sup>31</sup> // φ. 2β' // Συμφωνητικόν<sup>32</sup> Θεοχάρη Ἰω. Μιχάλη μετὰ τοῦ<sup>33</sup> μαστρὸ-Ἀγγελῆ Κοκορογιάννη<sup>34</sup> καὶ συντροφία περὶ οἰκοδομῆς<sup>35</sup> νέου μαγαζίου.<sup>36</sup> ἀριθ 7. ἐδόθη ἀντίγραφον

/ 37 ἐνί ἑκάστῳ

/ 38 τῇ 14 Μαΐου 1829.

**Στέρνα**

Λυτά έγγραφα (IAK), αριθ. 516 (δίφυλλο)

1833, 15 Σεπτεμβρίου

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνδεικτικοῦ συμφωνητικοῦ γράμματος /<sup>2</sup> δηλοποιῶ ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος μαστρο-Γεώργης /<sup>3</sup> ἐσυμφώνησα τὰ ἀκόλουθα μετὰ τοῦ Λαζάρου Γιαννίκη:

/<sup>4</sup> 1. Ὁ πρῶτος ὑπόσχεται νὰ φιάσῃ μία στέρνα εἰς τὴν αὐλὴν /<sup>5</sup> τοῦ Βασίλη Καθηκούρη ποδῶν εἴκοσι δκτώ, μῆκος δώδεκα, /<sup>6</sup> πλάτος ἔξ, βάθος δέκα. Ἐὰν ἡ εἰρημένη στέρνα ἥθελε γίνει /<sup>7</sup> μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν συμφωνία ἔως ἓνα πόδι, θέλει τοῦ /<sup>8</sup> πληρώσει ὁ Λάζαρος ὅσο ἀναλογεῖ τὸ κάθε πόδι, ἐὰν δὲ ἥθελε /<sup>9</sup> γίνει μικροτέρα μέχρι τῶν εἴκοσι ἑπτὰ ποδῶν θέλει /<sup>10</sup> εἶναι εἰς βάρος τοῦ μαστρο-Γεώργη διὰ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν Λάζαρον /<sup>11</sup> ὅ, τι ἀναλογεῖ εἰς τὸν κάθε πόδα. Ἐξ ἐναντίας δέ, ὅταν ἀνοίξῃ /<sup>12</sup> ἡ γούβα, ἥθελε μετρηθῆ ἀπὸ τοὺς ἴδιους, ἃς ἥθελε γίνει μικροτέρα /<sup>13</sup> ἀπὸ τοὺς εἴκοσι ἑπτὰ πόδας θέλει ἐπιστρέψει ὁ μαστρο-Γεώργης /<sup>14</sup> τὰ ἑκατό, ἀριθμός 100, γρόσια ὅπου ἔλαβε προπληρωτέα παρὰ τοῦ /<sup>15</sup> Λαζάρου, οἱ δὲ κόποι του θέλουν εἶσθαι εἰς μάτην.

/<sup>16</sup> 2. Ὄλα τὰ ἔξοδα, κόποι, ἄνοιγμα γούβας, κτίσιμο, καλούπια, /<sup>17</sup> κουρασάνι, χορήγι, καθὼς καὶ τὸ μπάζι θέλει ρίψει κάτωθεν /<sup>18</sup> τῆς οἰκίας τοῦ Α. Καλαφάτη, εἶναι τοῦ μαστρο-Γεώργη. /<sup>19</sup> Ἐπειδὴ εἰς ἓνα μέρος δούλων θέλει ἀνοίξει ἡ γούβα εἶναι πετρώδης, /<sup>20</sup> θέλει ρίψει ὁ μαστρο-Γεώργης φορνέλο μὲ μεγάλην προσοχὴν διότι, /<sup>21</sup> ἀν ἥθελε ἀκολουθήσει ζημία τοῦ ὁσπιτίου ἢ ἄλλο τι, θέλει εἶναι /<sup>22</sup> εἰς βάρος του, ἐκτὸς μόνον τῆς πυρίτιδος, ἥτις θέλει τοῦ /<sup>23</sup> δοθῆ παρὰ τοῦ εἰρημένου Λαζάρου.

/<sup>24</sup> Ἀκολουθεῖ

// φ. 1β' //<sup>25</sup> 3. Ὑπόσχεται πρὸς τούτοις ὁ ρηθεὶς μαστρο-Γεώργης διὰ τὴν /<sup>26</sup> διαληφθεῖσαν στέρνα την καλήν της στερέωσιν καὶ κτίσιμόν της, /<sup>27</sup> τοίχους δυνατούς μὲ χορήγι ἀρκετὸ καὶ κουρασάνι παλαιό, /<sup>28</sup> ὥστε δούλων μέχρι τῶν δέκα χρόνων ἀν ἥθελε τρέξει εἶναι ὑπόχρε /<sup>29</sup> ως πάντοτε νὰ τὴν διορθώνει ἀνευ τινὸς πληρωμῆς - θέλει /<sup>30</sup> τοῦ δώσει ὁ Λάζαρος χορήγι διὰ νὰ χαλικώσῃ τὸν τοῖχον ὁ μαστρο- /<sup>31</sup> Γεώργης δούλων εἶναι ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ἀντώνη Καθηκούρη χωρὶς /<sup>32</sup> νὰ τοῦ πληρώσῃ ἡμερομίσθι.

/<sup>33</sup> 4. Ὑπόσχεται δὲ ὁ Λάζαρος Γιαννίκης ἀφοῦ ἥθελε τελειοποιηθῆ /<sup>34</sup> ἡ ρηθεῖσα στέρνα καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν δπισθεν συμφων /<sup>35</sup> ιῶν θέλει μετρήσει πρὸς τὸν

